

[Thoft]

en reduktion af antallet af tilsynsførende på trods af den stigende beskæftigelse? Kan det endelig bekræftes, at antallet af kontrolbesøg i løbet af de sidste 3 år er faldet med ca. 11.000? Såfremt disse oplysninger kan bekræftes, ønskes oplyst, hvad ministeren agter at foretage for at afhjælpe denne helt uholdbare situation.«

Begrundelse

I radioprogrammet Faglig brevkasse den 23. juni 1986 fremgik det af udtalelser af souschef Jørgen Bjørn fra arbejdstilsynet i Århus, at tilsynets bevillinger er utilstrækkelige i forhold til en tilfredsstillende løsning af de pålagte opgaver. Således var det i Århus kun muligt at undersøge ca. 10 pct. af de indløbne anmeldelser, og Århus er næppe noget særsyn (i denne sammenhæng!). I samme radioprogram oplyste miljøsekretær i LO Bent Nielsen, at antallet af ansatte i arbejdstilsynet var blevet reduceret i de sidste 3 år med 50, ligesom antallet af gennemførte kontrolbesøg var reduceret med 11.000 i samme periode. Arbejdstilsynets forebyggende opgaver er efter spørgerens opfattelse af afgørende vigtighed for de ansattes sikkerhed på arbejdspladsen. Løses de forebyggende opgaver ikke tilfredsstillende, koster det arbejdsskader og menneskeliv. Det er derfor helt utilfredsstillende, at et så vigtigt kontrolorgan er så underbemandet, at en lang række forebyggende opgaver må opgives.

Spørgeren håber derfor, at ministeren vil sikre yderligere økonomiske ressourcer til arbejdstilsynet i den finanslov, som ministeriet netop er ved at lægge sidste hånd på.

Svar (10/7 86):

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

På baggrund af en udtalelse fra direktoratet for arbejdstilsynet kan jeg oplyse, at der er sket en kraftig stigning i antallet af anmeldte formodede eller konstaterede arbejdsbetingede lidelser i de senere år (fra 540 i 1980 til 10.183 i 1985). Denne udvikling er først og fremmest begrundet i en stærkt øget anmeldelseshyppighed. Antallet af anmeldelser, der medfører arbejdstilsynsundersøgelser er også steget betydeligt, således at der faktisk gives en bedre service fra arbejdstilsynets side også på dette område.

Det er arbejdstilsynets udgangspunkt, at enhver anmeldelse bør følges op. Anmeldelser, der ikke umiddelbart medfører undersøgelse, indgår derfor som baggrundsmateriale ved senere inspektion af den pågældende virksomhed. Arbejdstilsynet har desuden etableret et overvågningssystem, der er i stand til at afsløre ophobning af anmeldte arbejdsbetingede lidelser på en enkelt virksomhed.

Med hensyn til antallet af medarbejdere i arbejdstilsynet kan jeg oplyse, at der fra 1983 til juni 1986 er sket en vækst i antallet af ansatte i arbejdstilsynets kredse (fra 420 til 440). Denne udvikling dækker over en stigning i årene 1983 og 1984 og en mindre reduktion i 1985 og 1986. Reduktionen i de sidste 2 år må dog ses i sammenhæng med en række produktivitsfremmende tiltag i arbejdstilsynet, bl.a. indførelse af ETB og EDB.

For så vidt angår spørgsmålet om besøg kan jeg bekræfte, at besøgstallet er faldet med ca. 11.000 i perioden fra 1983-84 til 1984-85. Samtidig er der sket et lille fald i tidsforbruget til tilsynsbesøg i forhold til det samlede registrerede tidsforbrug. Ifølge arbejdstilsynet synes tallene at vise, at der er et øget arbejde med de enkelte tilsynsbesøg og opfølgningen af disse, og at en stigende del af kontakten med virksomhederne m.fl. har form af anden kontakt end tilsynsbesøg. Dette hænger bl.a. sammen med, at arbejdstilsynets virksomhed i denne periode i højere grad er blevet vendt mod målrettede aktiviteter i forbindelse med kampagner m.v. på udvalgte arbejdsmiljøtunge områder.

Generelt vil jeg i denne forbindelse gøre opmærksom på, at niveauet for tilsynsaktiviteter, herunder antal tilsynsførende i 1985, stadig er på linje med/overstiger niveauet for 1982, og går vi bare lidt længere tilbage, er det endda klart over aktivitetsniveauet i 1980 og tidligere.

Det er klart, at vi til enhver tid nøje må følge nye tendenser i arbejdsmiljøudviklingen og overveje tilsynsindsatsen heroverfor, men jeg finder ikke, at de foreliggende kvantitative statistiske oplysninger i sig selv på nuværende tidspunkt kan begrunde konkrete initiativer med hensyn til arbejdstilsynets ressourcer fra min side.

Afslutningsvis vil jeg gerne understrege, at det fortsat er min – og arbejdstilsynets – vurdering, at arbejdet med de højt prioriterede